

Marieke Smithuis

Lotte en Roos

Samen ben je
niet alleen

Met tekeningen van Annet Schaap

Amsterdam · Antwerpen

Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij

2015

Echte vrienden poepen niet in elkaars achtertuin

Bullebak komt logeren bij Lotte en Roos. Ze hebben de dagen afgeteld tot het zover is. Mevrouw Piet van de snackbar gaat een week naar Spanje en er was niemand anders die voor haar hond kon zorgen. Ze brengt Bullebak in de ochtend, als Roos en Lotte nog op school zitten. 's Middags past opa op en hij heeft beloofd dat hij de hond mee zal nemen als hij Roos en Lotte gaat ophalen. Maar als Roos uit school komt, is Bullebak nergens te bekennen. Opa is er wel. Lotte staat naast hem.

'Waar is Bullebakje?' vraagt Roos. Ze kijkt om zich heen of ze ergens een grote, bruine hond ziet.

Opa glimlacht. 'Bullebakje ligt op de bank en doet of hij heel diep slaapt. Volgens mij vindt hij het te koud buiten.'

Lotte schudt haar hoofd. 'Hij heeft een warme vacht. Hij wil gewoon niet met jou mee, opa. Hij wacht op ons, op Roos en mij.'

'Laten we dan maar snel teruggaan,' zegt opa. 'Voordat Bullebak in de kamer piest of poept. Is dat beest eigenlijk wel zindelijk?'

'Natuurlijk,' zegt Roos. 'Alleen jonge hondjes plassen binnen.'

'Dat denk jij,' zegt opa. 'Maar ik vertrouw Bullebak voor geen cent. Hij laat ook alsmaar winden. Het is gewoon een heel onopgevoede hond. Een vieze hond.'

Lotte trekt aan opa's arm. 'Jij hebt een hekel aan Bullebak, opa. Geef maar toe!'

‘Niks van waar,’ zegt opa. ‘Bullebak en ik zijn vrienden.’

Roos trekt aan opa’s andere arm. ‘Ik denk dat hij zijn baasje mist. Misschien wil hij daarom niet van de bank komen. Hij mist mevrouw Piet.’

Opa schudt zijn hoofd. ‘Nou, maar mevrouw Piet mist Bullebak vast helemaal niet. Mevrouw Piet zit nu lekker in de Spaanse zon en zij denkt niet aan Bullebak, daar durf ik om te wedden. Let maar op: straks opent ze nog een snackbar aan de Costa del Sol en dan zitten jullie met dat beest opgescheept.’

‘Ik zou het fijn vinden als Bullebak bij ons kwam wonen,’ zegt Roos tegen opa.

‘Jij wel,’ zegt opa. ‘Maar je moeder niet.’

Roos bijt op haar lip. Opa heeft gelijk. Mama wilde al niet eens dat Bullebak kwam logeren. Ze vond het niet leuk voor Geintje, de kat. Maar Geintje was helemaal niet bang voor Bullebak. Gelukkig had papa het al aan mevrouw Piet beloofd. Toen mocht het toch. Voor één keertje.

Als ze even later thuishkomen, is Bullebak verhuisd naar het vloerkleed onder de tafel. Hij kauwt op opa’s tas. Snel kruipt Roos naar hem toe. Gelukkig is de tas niet echt kapot. Er zitten alleen wat tandafdrukken in het leer. Maar opa is niet blij.

‘Naar buiten met dat beest!’ roept hij. Hij geeft Roos de riem. Meteen komt Bullebak overeind.

‘Zie je nou, opa,’ zegt Lotte tevreden. ‘Met ons gaat hij wel mee!’

Samen met Bullebak lopen ze naar de achtertuin. In het midden is een klein rond grasveldje. Daar blijft Bullebak staan. Hoe ze ook aan hem trekken, hij weigert nog een stap te zetten.

‘Opa!’ roept Lotte. ‘Opa, komen! Bullebak wil niet verder lopen! Je moet helpen!’

Net als opa door de achterdeur naar buiten stapt, zakt Bullebak half door zijn achterpoten. Hij wiebelt met zijn billen en zijn staart steekt strak naar achteren.

‘Nee!’ brult opa. ‘Niet hier! Nee!’

Maar het is al te laat. Bullebak draait een enorme drol midden op het kleine grasveldje.

Lotte knijpt haar neus dicht. 'Bah,' zegt ze. 'Hij dampt.'

Roos moet lachen. En ze lacht nog veel harder als opa met een plastic boterhamzakje naar buiten komt en tegen Lotte zegt dat ze de poep moet opruimen.

'Mooi niet,' zegt Lotte. 'Ik heb veel te kleine handjes voor zo'n grote drol.'

De tranen rollen over Roos' wangen. Ze laat de riem los en Bullebak rent terug naar binnen.

Opa kijkt naar Roos. 'Jij hebt zeker ook te kleine handjes?'

Roos giert het uit.

Dan raapt opa met een vies gezicht de poep van het gras. Hij knoopt het zakje voorzichtig dicht en loopt ermee naar de vuilnisbak.

Bullebak staat bij de keukendeur als Roos en opa weer naar binnen komen.

‘Ik praat niet meer tegen jou,’ zegt opa tegen Bullebak. ‘De vriendschap is voorbij.’

De hond begint te kwispelen.

‘Hij begrijpt het niet,’ zegt Roos en ze bukt om Bullebak te knuffelen.

Maar opa zegt: ‘Hij begrijpt het best. Echte vrienden poepen niet in elkaars achtertuin.’

Bullebak is een held

Midden in de nacht schrikt Roos wakker. Beneden is Bullebak hard aan het blaffen. Roos klimt uit haar bed. Op de overloop komt ze mama tegen. Mama is ook in haar pyjama en haar haren pieken alle kanten op. Ze kijkt chagrijnig.

‘Waarom maakt Bullebak zo’n lawaai?’ vraagt Roos.

‘Waarschijnlijk omdat hij het leuk vindt ons midden in de nacht wakker te maken,’ moppert mama. Ze aait Roos over haar hoofd. ‘Ga maar naar je bed, schatje. Nog even slapen. Ik loop naar Bullebak om te kijken wat er is.’

Roos wrijft in haar ogen. ‘Goed dan,’ zegt ze. Maar net als ze in haar bed wil klimmen, hoort ze mama gillen. Meteen rent ze terug naar de trap. Papa is daar nu ook. ‘Wacht hier!’ roept hij naar Roos. Dan stormt hij naar beneden.

Roos wacht een hele tijd. Mama gilt niet meer en Bullebak is ook stil. Ze wordt steeds nieuwsgieriger. Wat is er gebeurd? Zal ze toch naar beneden gaan? Ze telt tot twintig en daarna tot dertig en dan loopt ze zachtjes de trap af.

‘Roosje!’ zeggen papa en mama tegelijkertijd, als ze de keuken binnenkomt. Papa tilt haar op. ‘Stond jij al die tijd te wachten?’

Roos knikt en kijkt om zich heen. Alles ziet er hetzelfde uit als normaal. Bullebak ligt op de keukenvloer en likt aan zijn poot. ‘Waarom gilte jij zo?’ vraagt ze aan mama.

Papa en mama kijken elkaar aan. Dan wijst mama naar het raam. Het is buiten nog steeds donker en het duurt even voor Roos begrijpt wat mama bedoelt. Maar dan ziet ze het. De fietsen, die nor-

maal netjes naast elkaar in het fietsenrek in de tuin staan, slingeren overal rond. Mama's fiets ligt in het gras, die van papa staat bij de achterdeur. Het zitje van Lotte ligt bij de schuur. Roos' eigen fiets hangt in de struiken. En één van de twee lampen in de tuin, een grote witte bol van glas, is kapot.

'Er waren fietsendieven,' zegt mama. 'Ze wilden onze fietsen stelen, maar Bullebak heeft ze betrapt. Daarom blafte hij zo! De dieven renden weg toen ik het licht in de keuken aandede.'

Op dat moment wordt er aangebeld. Voor de deur staan twee politieagenten. Een man en een vrouw. Papa laat ze binnen en geeft ze koffie. De agenten praten met papa en mama en ze bekijken de fietsen. Een van de twee agenten vindt een handschoen in de tuin en ook vinden ze sigarettenpeuken.

'Zijn die van de dieven?' vraagt Roos.

De vrouwelijke agent knikt. 'Ja, dat denk ik wel. Ik denk dat de dieven zó van jullie hond zijn geschrokken, dat ze hun sigaretten hebben weggegooid en zijn gevlucht.'

'Het is niet onze hond,' zegt Roos. 'Bullebak is van mevrouw Piet, maar zij is op vakantie.'

De agente knikt. 'Nou, dan boffen jullie dat Bullebak net nu bij jullie logeert.'

'Bullebak is een held!' zegt papa. 'Ik ga morgen naar de slager om een grote kluif voor hem te halen.'

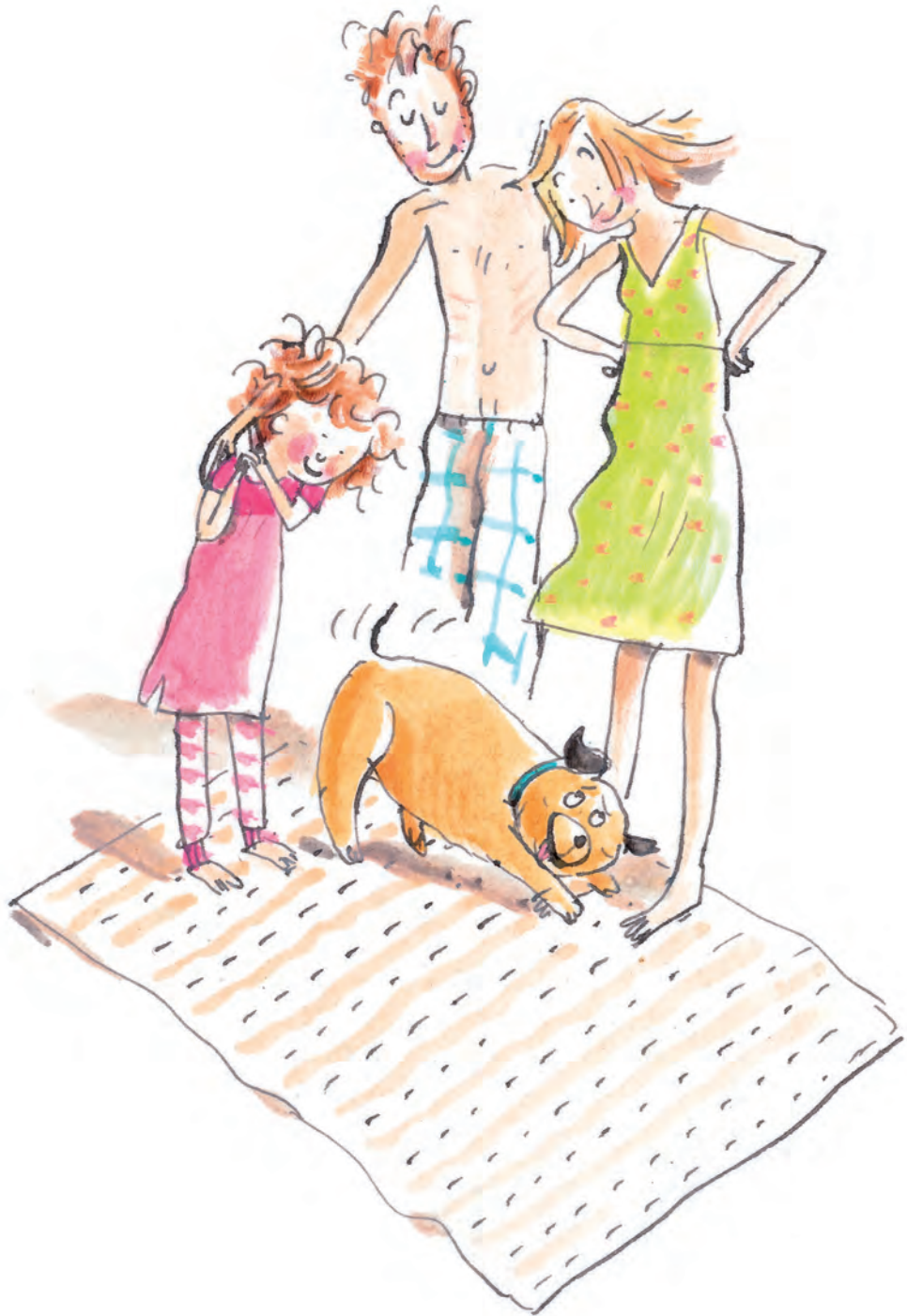
Mama lacht. 'Jij mag vaker komen logeren, Bullebak!'

Het is net of Bullebak begrijpt wat mama zegt. Hij legt zijn kop op haar voet en hij kwispelt een beetje.

'Mijn moeder is eigenlijk een kattenmens,' zegt Roos tegen de agente. 'Ze vindt honden stom.'

Mama schudt haar hoofd. 'Niet alle honden zijn stom, deze vind ik best leuk! En ik ga hem steeds leuker vinden!'

'Zo ging dat bij mij ook,' zegt papa tegen Roos. 'Je moeder had even tijd nodig om aan me te wennen, maar nu wil ze me nooit meer kwijt.'

ne plastic zakjes. 'We gaan er weer vandoor,' zegt ze, en ze geeft papa en Roos een hand. Mama loopt met de agenten naar de voordeur.

'Jij moet naar bed!' zegt papa. 'Nu meteen! Het is al bijna ochtend!' Hij tilt Roos op en geeft haar een zoen op haar neus.

Als Roos in bed ligt vraagt ze: 'Komen die dieven nou niet terug?'

Papa schudt zijn hoofd. 'Ik denk dat Bullebak diepe indruk op ze heeft gemaakt. Nee, die dieven zien we niet meer terug.'

'Alleen gaat Bullebak straks weer weg...'

Papa knikt. 'Ja, maar dat weten die dieven niet!'

Roos voelt haar ogen zwaar worden. Ze wil nog iets zeggen tegen papa, iets over mama en Bullebak, maar ze weet niet meer wat. Even later valt ze in slaap. Ze droomt dat de poes, Geintje, gaat trouwen met Bullebak en dat de politieagenten een liedje zingen op hun bruiloft.

